

enkelte Postmestere eller i alt Fald en enkelt Postmester, der faar over det Dobbelte af, hvad han tidligere har havt, de kunne altsaa ikke siges at være små. Men ved Siden deraf siger jeg, at der gaar en Tendens gjennem disse Lønningslove, som vi have faaet forelagt nu, som jeg ikke paa nogen Maade vil godkjende, og det er dem, at Embedsmændene, hvorledes Forholdene end ere, skulle beholde det Samme i Løn. Jeg sigter her til et Par Love, som ikke have været videre omtalte heri Thinget, det er Loven om Postvæsenets Embedsmænd og Loven om Magistratsembedsmænd (Indenrigsministeren [Sjægerslev]: Det er Postlønningsloven vi har for her). Ja, jeg ved nok, hvad dette Lovforslag handler om (Indenrigsministeren. Om Forladelse! jeg hørte feil), men det som jeg henter denne Tendens fra, det er disse to Love og, da vi vistnok kunne vente os flere af samme Bestaaffenhed, saa skal jeg bemærke, at det nok kunde være rigtigt for Rigsdagen at tage under nærmere Overveielse, om det er rigtigt at stille hele Embedsklassen under noget andre Forhold end Statens øvrige Borgere; thi sikkert er det, at man i dette Dieblit kan tage hvilken Samfundsklasse man vil, saa lide de alle under et stærkt økonomisk Tryk, det er ikke Landbruget alene, men omirent alle Klasser i Samfundet, og saa ser det noget forunderligt ud, om man samtidig dermed vilde komme med et Forslag om betydelig Forhøielse. Tillige kan jeg ikke negte, at der er nogen Modsigelse mellem Motiverne og selve Lovforslaget, nemlig derved, at Motiverne sige, forresten med Hætte, at i samme Forhold, hvori Ansættelse bliver større for den vedkommende Embedsmænd, i samme Forhold som Kautionsforpligtelsen bliver større, i samme Forhold vil det være nødvendigt at lade Lønnen stige. Dette Princip skal jeg godkjende, men paa samme Tid kommer man med Forslag om, at man snart vil have 3 Postfuldmægtige ansatte, snart 2 og snart 1, ligesom Kontoret er stort til, men, naar det fler, saa tager man jo med det Samme noget Ansvar bort fra Postmesteren, og dermed falder jo ogsaa noget Berettigelsen til Lønningsforhøielse bort. Jeg er ikke imod selve Principet med at ansætte faste Fuldmægtige, men jeg har ikke villet undlade at nævne dette; thi Berettigelse til Forhøielse af Postvæsenets Lønning er under disse Forhold ikke saa stor, som den kunde være, naar man ikke havde ansat faste Fuldmægtige. Der er imidlertid ogsaa en anden Side af Forslaget, og det er den, at dette Forslag gjør ikke saa saa flere pensionsberettigede end hidtil, idet en hel Del af dem, som ikke ere pensionsbe-

rettigede i dette Dieblit, ville blive det efter Forslaget, fordi de komme op i en anden Klasse. Jeg har ikke villet undlade at fremkomme med disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at der kan blive ikke saa lidt for os at tage fat paa her. Det falder sammen med, hvad jeg sagde før, at dette Forslag ikke er ledtaget af de samme Dølyhsninger, som det Forslag, vi vare nær ved at skulle have vedtaget for en Tid siden. Ja, den ærede Indenrigsminister peger paa Noget, men jeg har set meget nøje efter og er ikke bleven fuldt ud tilfredsstillt. Imidlertid vil der vistnok fra Rigsdagens Side blive gjort alt Muligt for at faae dette Forslag ud, og jeg vil sige dette, selv efter de Udtalelser, som man i Dag har læst ere faldne ved en Leilighed, ved hvilken det for mig er noget Mærkeligt, at man i den Grad kommer ind i Storpølitik, som man der har gjort, da det er umuligt for os her at faae en eneste Udtalelse fra Confeilspræsidenten om Storpølitik; han afviser det stadig og siger: Jeg indlader mig ikke paa Storpølitik. Derfor forekommer det mig underligt, at han paa et Sted, hvor det ikke skulde synes, at der var nogen Nødvendighed for ham til at komme ind paa Storpølitik, kommer ind derpaa, medens man paa det Forum, hvor jeg næsten synes, at det var hans Blygt at udtale sig derom, ikke kan faae Noget at vide. Det, at han har sagt det paa det Sted, berettiger til at se det fra to Sider. Taget som en almindelig Bemærkning om alle bestaaende Love godkjender jeg Sætningen. Derfor siger jeg: Lad os lade det staa hen, lad os gaa til gjennem en reel Pølitik — hvilken Side, vi høre til, tror jeg, vi staa os bedst ved en reel Pølitik — at faae saa mange Betænkninger frem i Thinget som muligt, saa at man kan komme til at se klart, hvem der har Skyld for, at der Intet gennemføres. Det er disse Betragtninger, jeg har fundet mig foranlediget til at udtale.

Saastrup: Jeg vil ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, anerkjende det Princip, som foreligger i § 2 — det er jo Noget af det, som Thinget tidligere har havt Leilighed til at nedlægge i Loven om Lovvæsenets Lønninger —, men der er især een Ting, jeg vil gjøre opmærksom paa i Samklang med det ærede Medlem for Frederikshavn (Nyholm), og det er § 10. Det forekommer ogsaa mig meget uheldigt, at der skal forbeholdes Officerer og Underofficerer, som forøvrigt ere i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer — dette er nu